

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/256/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713221175
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713221175.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom vo Švajčiarsku, Industriestrasse č. 13C, 6300 Zug, IČO: CHE-100.023.266, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 8, proti odporcovi P. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom v E., H. č. d. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, v konaní o zaplatenie 754,50 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/68/2014-84 zo dňa 18. 09. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 142,78 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 40,94 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť sumu 754,50 € s príslušenstvom, podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom, zastavil; o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli; navrhovateľovi uložil povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 142,78 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia; zároveň rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku za návrh v sume 38,30 € navrhovateľovi prostredníctvom príslušného daňového úradu.

Výrok o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu odôvodnil okresný súd tým, že zastavenie konania procesne zaviniť navrhovateľ späťvzatím návrhu na začatie konania v celom rozsahu potom, ako sa vedľajší účastník na strane odporcu vyjadril vo veci a vzniesol námietku premlčania. Vedľajší účastník na strane odporcu požiadal o priznanie trov konania vo výške 142,78 € pozostávajúcich z dvoch úkonov právnej pomoci po 51,45 € (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej) a dvoch režijných paušálov po 8,04 € vrátane 20 % DPH. Okresný súd majúc za to, že obrana vedľajšieho účastníka na strane odporcu spočívajúca vo vznesenej námietke premlčania bola účelná, navrhovateľa zaviazal na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka.

Proti výroku uznesenia o náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ; žiadal v napadnutom výroku uznesenie okresného súdu zmeniť a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. Okresný súd vec nesprávne právne posúdil; v danom prípade bola účasť vedľajšieho účastníka v konaní, navyše zastúpeného právnym

zástupcom, zbytočná a neúčelná. S účinnosťou od 01. 05. 2014 je súd v prípade spotrebiteľských zmlúv v súlade s § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnúť na premlčanie práva z úradnej povinnosti, čo bolo aj dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania. Odporca, ako spotrebiteľ, by v konaní dosiahol rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti, a ktoré navrhovateľa viedli k späťvzatiu návrhu. Prvostupňový súd vo veci nerozhodol na základe aktivity právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ale až na základe dispozičného úkonu navrhovateľa. Navrhovateľ nespochybňuje ústavné právo, obsiahnuté v ustanovení čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, avšak toto právo na právne zastúpenie nie je právom na náhradu trov konania. Zdôraznil, že právo na právne zastúpenie (právnu pomoc) treba odlišovať od práva na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc, ktoré je podmienené účelnosťou vynaložených trov (v tomto smere navrhovateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7MCdo/1/2014). Zo strany vedľajšieho účastníka sa nejedná o účelne vynaložené trovy. Vznesenie námietky premlčania je rutinnou záležitosťou, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka, na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Vyjadrenia vedľajšieho účastníka predstavujú formulárové podania, ktoré majú podobu použitého vzoru a navzájom sa odlišujú len v minimálnej miere. Navrhovateľ na podporu svojho názoru o efektívnosti trov konania, ako predpokladu ich priznania poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ako napr. uznesenia sp. zn. 2Sž/10/2014 a sp. zn. 6MCdo/5/2013), nálezy Ústavného súdu ČR (sp. zn. IV. ÚS 3259/11, III. ÚS 3303/11, I ÚS 988/12), ako aj konkrétne rozhodnutia okresných a krajských súdov SR. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých na vstup nebol žiaden dôvod, navodzuje dojem, že účelom vstupu nie je ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý výrok okresného súdu o trovách konania potvrdiť. V úvode zdôraznil, že pri rozhodovaní o trovách v konaní, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritériá úspechu, či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, že by odporca svojim správaním zapríčinila späťvzatie návrhu na začatie konania. Vstupom do konania vedľajší účastník naplnil svoj primárny účel a to ochranu práv odporcu ako spotrebiteľa. Práve samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania pôsobil na navrhovateľa odradzujúco natoľko, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, zobral svoj návrh späť a navrhol konanie zastaviť. Pokiaľ by združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu, až znefunkčneniu jeho aktivít, čo by samozrejme vyhovovalo ekonomickým záujmom navrhovateľa, ako aj ďalším dodávateľom s obdobnými aktivitami, ako má navrhovateľ. Je to totiž práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor odporcov, spravidla nemajetných spotrebiteľov. Práve navrhovateľ podáva obdobné formulárové návrhy v stovkách súdnych konaní, za ktoré si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia; nie je zrejmé, ako by sa mali od seba odlišovať jednotlivé písomné podania vedľajšieho účastníka, keď reagujú na formulárové návrhy samotného navrhovateľa. Vedľajší účastník sa nestotožnil ani s argumentmi ohľadom neúčelnosti a nadbytočnosti úkonov, vzhľadom na skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok súdom ex offo. Poukázal na skutočnosť, že opak je pravdou a ku skúmaniu neprijateľných zmluvných podmienok súdom nedochádza v prevažnej väčšine konaní. Pokiaľ sa navrhovateľ domáha aplikácie ustanovenia § 150 ods. 1 O. s. p., v predmetnej veci neexistujú žiadne zákonné dôvody a žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné úspešnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Vedľajší účastník uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Odvolaie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu je zrejmé, že návrhom na začatie konania zo dňa 25. 11. 2013 sa pôvodný navrhovateľ - spoločnosť Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, voči odporcovi domáhal zaplataia sumy 754,50 € s príslušenstvom titulom dlžnej istiny úveru, poskytnutého na základe Zmluvy o vydaní a používaní pôžičkovej karty Triangel Premium zo dňa 05. 07. 2004. V priebehu konania (dňa 23. 01. 2014) doručil vedľajší účastník okresnému súdu elektronické podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu. Uznesením č. k. 15C/68/2014-67 zo dňa 02. 07. 2014 okresný súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že namiesto pôvodného navrhovateľa vstúpil do konania navrhovateľ Vedľajší účastník vo vyjadrení zo dňa 07. 08. 2014 poukázal na viaceré neprijateľné podmienky v Zmluve o vydaní a používaní pôžičkovej karty Triangel Premium zo dňa 05. 07. 2004 a jej nesúlad so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; vzniesol námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť; uplatnil si aj náhradu trov konania spolu vo výške 142,78 € za dva úkony právnych služieb po 51,45 € (prevzatie a príprava zastúpenia; vyjadrenie vo veci samej) a dva režijné paušály po 8,04 €. Po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu (dňa 18. 08. 2014) vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť v celom rozsahu podaním zo dňa 09. 09. 2014, doručeným okresnému súdu dňa 16. 09. 2014. Následne odvolaním napadnutým uznesením okresný súd rozhodol o zastavení konania, o trovách konania a o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože predmetný právny úkon uzavrel odporca ako spotrebiteľ. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázky, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. (účinného do 31. 12. 2014, a teda v čase uskutočnenia procesného úkonu vedľajšieho účastníka) nastávajú okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný; prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013). Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnosťiam.

Z ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O. s. p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania, vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), mu dáva priamo

špeciálna zákonná úprava, uvedená v § 93 ods. 2 O. s. p.. Z § 93 ods. 4 prvá veta O. s. p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodíť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Nakoľko navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zaviniť zastavenie konania a právo na náhradu trov konania vzniklo plne úspešnému odporcovi, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Z následnosti úkonov navrhovateľa je možné dôjsť k záveru, že dôvodom späťvzatia návrhu bolo oznámenie podpory odporcu vedľajším účastníkom - Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vo vstupe do konania, realizovanom podaním zo dňa 22. 01. 2014 a argumentácia vedľajšieho účastníka vyjadrená vo vyjadrení zo dňa 07. 08. 2014, spočívajúca najmä vo vznesení námietky premlčania. Okolnosť, že na premlčanie musí súd podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. prihliadať ex offio nie je pre posúdenie dôvodnosti a účinnosti obrany vedľajšieho účastníka na strane odporcu relevantná, a to už len z dôvodu, že v prejednávanej veci by za situácie, že súd nerozhodne o zastavení konania došlo k posudzovaniu premlčania navrhovateľom uplatňovaného nároku aj na návrh vedľajšieho účastníka, ktorý premlčanie navrhovateľom uplatneného nároku v rámci ochrany práv spotrebiteľa uplatňoval. Náklady vedľajšieho účastníka vynaložené na právnu pomoc považoval odvolací súd za vynaložené účelne.

V prejednávanej veci preto vzniklo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov konania za nevyhnutné právne úkony, ktoré boli potrebné na ochranu záujmov odporcu voči navrhovateľovi, a to konkrétne dva úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 51,45 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a 2. vyjadrenie vo veci samej v sume 51,45 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €, t.j. trovy konania vedľajšieho účastníka v celkovej sume 142,78 € vrátane 20 % DPH, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu s odkazom na § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník na strane odporcu bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré zároveň správne vyčíslil. Odvolací súd preto uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 40,94 €, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu v sume 25,73 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. 07. 2013, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej) spolu s režijným paušálom v sume 8,39 € a 20 % DPH v sume 23,80 €; trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v celkovej sume 40,94 € je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vedľajší účastník požiadal o zaplatenie náhrady trov konania na účet jeho právneho zástupcu vedený v Y. banka, a. s., X., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.